

CZY PRZEZ CAŁY CZAS BĘDĘ W POMIESZCZENIU IZOLOWANYM?

Kiedy kolejne wymazy wykażą wynik negatywny, istnieje możliwość Twojego powrotu do sali oddziałowej, ale jest to uzależnione od typu oddziału, na jakim przebywasz. Na niektórych oddziałach szpitalnych znajdują się pacjenci zagrożeni ryzykiem groźnych infekcji w przypadku zakażenia MRSA.

CZY MRSA BĘDZIE ZAGRAŻAŁO MOIM BLISKIM?

Nie. MRSA nie stanowi zagrożenia dla ludzi zdrowych, włącznie z dziećmi, chociaż nie zaleca się wizyt w szpitalu z małymi niemowlętami. Nie ma przeciwwskazań co do bezpośredniego kontaktu z osobami odwiedzającymi, np. trzymania się za ręce, całowania i przytulania.

Jeżeli spodziewasz się wizyty bliskiej lub znajomej osoby ze specyficznym stanem chorobowym i masz związane z tym obawy, poproś o rozmowę z pielęgniarkami odpowiedzialnymi za zwalczanie zakażeń szpitalnych.

KIEDY OPUSZCZĘ SZPITAL, CZY MOGĘ ZAPOMNIEĆ O MRSA?

Kiedy wrócisz do domu, możesz prowadzić swoje normalne życie. Nie ma potrzeby stosowania specjalnych środków ostrożności, ale należy pamiętać o dokładnym myciu rąk.

Przy ponownym pobycie w szpitalu prosimy o powiadomienie personelu medycznego o wcześniejszym stwierdzeniu u Ciebie obecności MRSA. Jest to ważne ze względu na dopilnowanie szybkiego podjęcia odpowiedniego leczenia. Prawdopodobnie będziesz odseparowany(a) i zostaną pobrane wymazy w celu sprawdzenia, czy jesteś nadal nosicielem MRSA.

Przed Twoim powrotem do domu personel oddziału poinformuje o tym pielęgniarki rejonowe/pielęgniarki z przychodni, ale warto im o tym przypomnieć.

CZY ZAWSZĘ BĘDĘ MIEĆ MRSA?

Niektórzy ludzie bardzo szybko uwalniają się od MRSA, u innych trwa to o wiele dłużej. Nawet, jeśli wyniki wymazów są negatywne, MRSA może nadal być obecne, gdyż przy ich niewielkiej ilości nie są wykrywalne w badaniach.

Należy pamiętać, że jeżeli tylko nie masz żadnych dolegliwości zdrowotnych, czujesz się dobrze i nie potrzebujesz leczenia szpitalnego, MRSA nie stanowi problemu.

JEŚLI BĘDĘ POTRZEBOWAĆ WIĘCEJ INFORMACJI, DO KOGO MOGĘ SIĘ ZWRÓCIĆ?

Jeżeli pielęgniarki na danym oddziale nie będą potrafiły odpowiedzieć na wszystkie pytania, możesz poprosić o rozmowę z pielęgniarkami odpowiedzialnymi za zwalczanie zakażeń szpitalnych, które będą w stanie zaoferować więcej informacji na temat MRSA.

Inne źródła informacji:

1. Stowarzyszenie Lekarzy Mikrobiologów wydaje ulotkę zatytułowaną 'Fakty dotyczące MRSA'. Można ją znaleźć na ich stronie internetowej.
2. *The Centres for Disease Control, Atlanta, Georgia* (Centrum ds. Zwalczania Chorób w Atlantycie -USA). Na swojej stronie internetowej zapewnia informacje dla pacjentów dotyczące MRSA.
3. Dane dotyczące zakażeń MRSA w Anglii i Walii są do uzyskania w sekcji Chorób Zakaźnych na stronie internetowej Agencji ds. Ochrony Zdrowia (*Health Protection Agency*).

MRSA

(gronkowiec metyllicyno oporny)

**ULOTKA INFORMACYJNA
dla pacjentów i ich bliskich**

OD CZEGO POCHODZI SKRÓT MRSA?

Metylicyno oporny gronkowiec *złocisty*

CO TO JEST MRSA?

Gronkowiec *złocisty* (*Staphylococcus aureus*) jest drobnoustrojem powszechnie występującym w szpitalach i w warunkach poza-szpitalnych. MRSA jest odmianą gronkowca *złocistego*, odporną na niektóre często stosowane w leczeniu infekcji antybiotyki.

JAK MOŻE NA MNIE WPŁYNAĆ?

Jak większość drobnoustrojów, MRSA może czasem wywołać zakażenie. Przeważnie jak wiele innych zarazków żyje na skórze lub w błonach śluzowych nosa i jest nieszkodliwy. Nie ma oznak ani objawów jego obecności. Taka sytuacja nazywana jest kolonizacją.

U niewielkiej liczby pacjentów MRSA wywołuje zakażenie i wówczas widoczne są oznaki i objawy. Są one zróżnicowane. Najczęstszymi objawami zainfekowanych ran są zaczerwienienia, uczucie ciepła, opuchlizna i bolesność. Mogą też wystąpić wycieki z rany. Infekcje płucne objawiają się kaszlem z plwociną i krótkim oddechem.

Przy infekcjach dróg moczowych występuje częste parcie na pęcherz i uczucie dyskomfortu. Mocz może stać się mętny i o nieprzyjemnym zapachu.

Innym objawem infekcji jest wzrost temperatury, zmęczenie i ogólne pogorszenie samopoczucia.

W takich przypadkach potrzebne są specjalne antybiotyki gdyż te drobnoustroje mają większą odporność. Zakażenie MRSA jest możliwe do wyleczenia takimi antybiotykami.

SKĄD SIĘ U MNIE WZIĘŁA BAKTERIA MRSA?

MRSA stał się powszechnie występującym drobnoustrojem w szpitalach w Wielkiej Brytanii. Dokładamy wszelkich starań w zapobieganiu rozprzestrzeniania się MRSA, lecz niestety czasami nie jesteśmy w stanie tego zatrzymać.

Niektóre osoby są bardziej podatne na zakażenie MRSA, np. osoby cierpiące na przewlekłe choroby, po niedawno przebytych operacjach, osoby z założonymi kroplówkami i sączkami lub długoterminowo przebywające w warunkach szpitalnych. Ryzyko zakażenia MRSA mogą też podnosić niektóre leki w rodzaju sterydów i antybiotyków.

MRSA najczęściej rozprzestrzenia się drogą bezpośredniego kontaktu między ludźmi, zazwyczaj poprzez ręce. Może także przenosić się poprzez skażone sprzęty. MRSA rzadko rozprzestrzenia się przez powietrze, chociaż jest to możliwe w bardzo zakurzonej atmosferze i powietrze zostaje poruszone, np. podczas ścielenia łóżek, zmianach opatrunku lub w pobliżu wentylatora.

W JAKI SPOSÓB ZDIAGNOZOWANO U MNIE MRSA?

Jeżeli pacjent zostaje przeniesiony z innego szpitala lub domu opieki, w chwili przyjmowania do szpitala są na ogół pobierane wymazy z ciała takiej osoby w celu sprawdzenia, czy nie jest ona nosicielem MRSA. Robi się to dla zapewnienia wszelkich środków ostrożności i natychmiastowej prewencji rozprzestrzenienia się MRSA na pozostałych, podatnych na zakażenia pacjentów oraz, jeśli zaistnieje taka potrzeba, w celu podjęcia leczenia.

Jeżeli przychodzisz do szpitala z domu z oznakami lub objawami infekcji albo rozwinie się ona w warunkach szpitalnych, pielęgniarki pobiorą od Ciebie próbki i prześlą je do analizy laboratoryjnej.

Oczekiwanie na wyniki badań na obecność MRSA trwa do trzech dni.

CZY MRSA JEST MOŻLIWE DO WYLECZENIA?

Tak. Należy pamiętać, że zakażenia wywołane przez MRSA jest możliwe do wyleczenia antybiotykami. W większości przypadków, kiedy bez powodzenia zakażenia MRSA jest tylko obecne na skórze i w błonach śluzowych nosa, nie jest potrzebne stosowanie antybiotyków.

CO SIĘ TERAZ WYDARZY?

Zostaniesz odizolowany(a) w jednoosobowej sali lub będziesz objęty(a) opieką razem z innymi pacjentami z MRSA.

Dzieje się tak dlatego, że drobnoustroje bardzo łatwo przenoszą się na innych podatnych na zakażenia pacjentów. Będziemy do Ciebie apelowali o pomoc w zapobieganiu rozprzestrzeniania się MRSA na innych pacjentów poprzez podejmowanie prostych środków ostrożności. Należą do nich:

1. Pozostawanie w sali lub na wyznaczonym obszarze, gdzie sprawowana jest opieka.

- Opuszczenie sali lub danego obszaru wymaga porozumienia się z personelem pielęgniarskim.
- Przed opuszczeniem sali masz obowiązek dokładnego umycia i wysuszenia rąk; jeżeli posiadasz jakąś ranę, opatrunek musi być czysty, suchy i bezpiecznie umocowany.
- Nie należy zbliżać się do innych pacjentów ani mieć z nimi bezpośredniego kontaktu.
- Możesz wyjść na zewnątrz oddziału pod warunkiem wcześniejszego porozumienia się w tej sprawie z pracującym na nim personelem.

2. Możesz zostać poproszony(a) o mycie się specjalnym mydłem i stosowanie maści do nosa. Jeżeli nie potrafisz zrobić tego samodzielnie, otrzymasz pomoc pielęgniarki. Ma to za zadanie zmniejszyć ilość MRSA na Twoim ciele.

3. Jeżeli poczujesz się źle lub zauważysz jakieś zmiany w stanie zdrowia, jak najszybciej powiadom lekarzy lub pielęgniarki.

4. Proś osoby odwiedzające o dokładne mycie rąk przed opuszczeniem sali.

Lekarze mogą zdecydować, że potrzebujesz antybiotyków. Zazwyczaj podawane są przez kroplówkę, ale występują też w formie tabletek. W takim przypadku ważne jest przyjmowanie ich zgodnie z zaleceniami.

W regularnych odstępach czasu pielęgniarki będą pobierały od Ciebie wymazy. Zazwyczaj są to wymazy z nosa, gardła, pachwin, innych punktów ze stwierdzoną obecnością MRSA, ale mogą dojść jeszcze inne miejsca. Ma to na celu sprawdzenie, czy MRSA jest tam nadal wykrywalne.

Gdy pacjent jest gotowy do wypisania do domu, obecność MRSA nie powoduje dalszego zatrzymania w szpitalu.